

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Rýznarovou (dříve Radkovou) ve věci

žalobce: **K. H.**
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2024, č. j. X, ve věci příspěvku na bydlení

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2024, č. j. X, se **ruší** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zrušil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně (dále jen „úřad práce“) z 22. 5. 2024, č. j. X a řízení zastavil pro překážku litispendence (dříve zahájeného řízení v téže věci).
2. **Žalovaný v napadeném rozhodnutí** vysvětlil, že k odvolání žalobce přezkoumával rozhodnutí úřadu práce z 22. 5. 2024 o zamítnutí žádosti o příspěvek na bydlení za období od 1. 7. 2023 do 30. 9. 2023, protože žalobce neosvědčil rozhodné skutečnosti. Žalovaný v průběhu odvolacího řízení zjistil, že žalobce podal dříve jinou žádost o příspěvek na bydlení za stejné období a že je zde tedy překážka věci zahájené podle § 48 odst. 1 správního řádu. Proto řízení zastavil. Řízení o jiné žádosti bylo ukončeno až vydáním rozhodnutí o odvolání 6. 6. 2023.
3. **Žalobce v žalobě** namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce souhlasil s tím, že podal žádost o příspěvek na bydlení v době, kdy u úřadu práce probíhalo řízení o dřívější

žádosti žalobce o příspěvek na bydlení za stejné období a že úřad práce měl řízení zastavit.

4. V době vydání napadeného rozhodnutí 12. 8. 2024 však existovaly jiné skutkové okolnosti než v době vydání rozhodnutí úřadu práce z 22. 5. 2024. Žalovaný totiž v případě dřívějšího řízení zamítl odvolání žalobce už 6. 6. 2024, tím pominula překážka věci zahájené, a proto měl žalovaný rozhodnout meritorně.
5. Jinými slovy, otázkou je, jestli žalovaný mohl aplikovat § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), a v odvolacím řízení odpadl důvod pro zastavení řízení. Podle žalobce nikoliv.
6. Žalobce argumentoval ustanovením § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu, podle kterého se řízení obnoví, jestliže bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno. Obnova řízení podle žalobce nezávisí na úvaze správního orgánu, ale musí být nařízena, jestliže jsou splněny zákonné podmínky. Žalovaný se proto měl zabývat zánikem překážky litispendence.
7. Napadené rozhodnutí bylo pro žalobce překvapivé a nemohl se před jeho vydáním k věci vyjádřit, protože žalovaný ho vydal po deseti měsících od zahájení řízení a až na samém konci řízení.
8. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** objasnil, že byl povinen respektovat § 66 odst. 1 správního řádu a řízení zastavit, protože ve věci bylo zahájeno řízení o téže věci z téhož důvodu. Šlo o řízení ve věci tzv. „duplicitní žádosti“ o příspěvek na bydlení za citované období. Ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu vymezuje překážku litispendence tak, že ve věci bylo zahájeno řízení, nikoliv že probíhá.
9. Žalovaný podotkl k námitce ustanovením § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu o obnově řízení, že nevycházel z rozhodnutí, které bylo změněno či zrušeno. Žalovaný nezjistil žádné nové skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí, které by mohly odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování.
10. Žalovaný neměl zákonnou povinnost žalobce před vydáním rozhodnutí na jeho výrok upozorňovat, ani ho vyzývat k vyjádření, protože nezjistil žádné nové podklady rozhodnutí či důkazy, které by nebyly žalobci známy. Žalovaný vycházel ze správního spisu, se kterým se žalobce seznámil.
11. Krajský soud **přezkoumal** napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Podle § 48 odst. 1 správního řádu „zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu.“
14. Podle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu „řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí překážku řízení podle § 48 odst. 1“.
15. Spor byl mezi účastníky řízení o to, jestli je zde překážka litispendence (zahájeného řízení) i tehdy, když v době rozhodování žalované o odvolání tato překážka odpadla.
16. Na otázku, jestli správní orgán rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozhodnutí, je namístě odpovědět kladně, jak vyplývá z rozsudku NSS č. j. 5 Ads 296/2021-

26, bod 17, a z rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 234/2008-24, které se zabývaly obdobným případem, jako je žalobcův.

17. V citovaných rozsudcích jmenované soudy dospěly k závěru, že smyslem a účelem překážky zahájeného řízení je to, aby se správní orgány nezabývaly stejnou věcí dvakrát.
18. V posuzované věci v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí v řízení o první žádosti žalobce z 31. 7. 2022 již bylo rozhodnuto. Překážka litispendence zde proto nebyla. Žalovaný vydal ve věci první žádosti rozhodnutí o odvolání 6. 6. 2024. Tím bylo řízení o této žádosti pravomocně ukončeno. Tento stav platí doposud. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného z 6. 6. 2024 žalobu, o které zdejší soud rozhodl rozsudkem z 28. 5. 2025 č. j. 72 Ad 40/2024-25 tak, že ji zamítl.
19. Soud pro úplnost dodává, že rozhodnutí žalovaného z 6. 6. 2024 nevytvořilo ani překážku věci rozhodnuté, protože úřad práce žádost žalobce z 31. 7. 2022 zamítl a žalovaný zamítl odvolání proti tomuto rozhodnutí. Překážku věci rozhodnuté tvoří pouze tzv. pozitivní rozhodnutí, tj. rozhodnutí o přiznání práva nebo uložení povinnosti, nikoli o zamítnutí žádosti (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 752/18, N 10/92 SbNU 119, bod 26, nebo rozsudek NSS č. j. 6 As 94/2020-37, bod 25).
20. Za dané procesní situace se soud nezabýval ostatními žalobními námitkami.
21. Závěrem soud shrnuje, že překážka věci zahájené (litispendence) ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí již neexistovala (odpadla), proto nebylo na místě, aby žalovaný řízení z tohoto důvodu zastavil.
22. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
23. Soud v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce žádné náklady řízení neuplatnil a neúspěšnému správnímu orgánu takové právo ve věcech sociální péče ani nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. května 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně